

вотъ жтъ ни. Сѣнъ-жтъ раздѣлъ єстѣственno-то и
иравственno-то существоаніе въ ёдно перїодическо чи-
слѣ, и тоба ни дѣба ёдно благополъчие за да ся раждатъ
мы всѣкъ сутринъ, и да примиинѣамы єсть нѣшо въ
ёдинъ нѣвъ животъ. Бездъ тоба непрестанно-то прео-
блѣртанье многого нѣшо єсть благополъчие-то си щѣше да
изгуби за мѣлко врѣме животъ-жтъ ни: колко скро
чѣства-та щѣха да истрѣпнатъ: нѣшо друго не може
да докара толко-зи скро погубленіе-то ни, колко-то
кога-то не спимъ, нѣшо друго не може да докара тол-
ко-зи скро старость-тжъ, колко-то кога-то не спимъ.
Сѣнъ-жтъ има ёдно таково произведеніе да забави
животни-тѣ мѣрданія-та за да испажле расслабланіе-
то, коѣ то ни є стаило презъ день-жтъ, защо-то
кога-то спимъ храни ся тѣло-то: наѣ сѣти сѣнъ-
жтъ си има ёдно свойство да исчисти ѹзъ тѣло-то
безполезни-тѣ и вредителни-тѣ существо. Сѣнъ-жтъ
може да ся нарече като ёдинъ сѣдъ, кои-то додѣ-
то дѣржи оулема искрѣжданія-та да текутъ по
съ голѣмъ леснинъ, и совершенство єсть всѣко друго
врѣме. Но за да докарамы на сѣбе си ёдинъ сѣнь
легкъ, трѣба какво-то оставамы дрехн-тѣ кога-то си
лѣгамы, тжай трѣба да оставамы и трудове-тѣ и
смущенія-та на животъ-жтъ. Тоба трѣба да го на-
чи чловѣкъ да го варди. Нѣма по лошаво нѣшо
єсть да работимъ кога-то смы на легло-то, и да
спимъ съ книжк-тжъ въ ражѣ-тѣ, защо тжай кога
правимъ гуждамы душа-та въ работанье тога-ба
кога-то наѣ мѣза да и оставимъ на ражатъ: за ради